

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΣΤΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ**

1. Ει βούλοιο φίλος είναι, μέγιστος ἂν εἶης.

(Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: δυνητική ευκτική, Απλή σκέψη του λέγοντος)

α. Αόριστη επανάληψη στο παρελθόν: Εἰ βούλοιο φίλος εἶναι, μέγιστος (ἂν) ἦσθα.

Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: οριστική Παρατατικού (ἂν)

β. Πραγματικό: Εἰ βούλει φίλος εἶναι, μέγιστος ἂν εἶης.

Υποθ.: Εἰ + οριστική, Αποδ.: δυνητική ευκτική (οποιαδήποτε ἔγκλιση)

γ. Πραγματικό με σημασία προσδοκώμενου:

Εἰ βουλήσει/η φίλος εἶναι, μέγιστος ἔσει/η

Υποθ.: Εἰ + οριστική μέλλοντα, Αποδ.: οριστική μέλλοντα

δ. Μη πραγματικό: Υποθ.: Εἰ + οριστική Ιστορικού Χρόνου,

Αποδ.: δυνητική οριστική (ἂν + οριστική Ιστορικού Χρόνου)

Εἰ ἐβούλου φίλος εἶναι, μέγιστος ἂν ἦσθα.

ε. Το προσδοκώμενο: Ἄν βούλη φίλος εἶναι, μέγιστος ἔσει/η.

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική, Αποδ.: οριστική Μέλλοντα

στ. Αόριστη επανάληψη στο παρόν-μέλλον:

Ἄν βούλη φίλος εἶναι, μέγιστος εἶ.

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική, Αποδ.: οριστική Ενεστώτα

**2.Εἰ ἔχομεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν ἐσμέν.
[Υποθ.:Εἰ+οριστική, Αποδ.:οριστική(οποιαδήποτε ἐγκλιση)]
Πραγματικό**

α. Πραγματικό με σημασία προσδοκώμενου:

Εἰ ἔξομεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν ἐσόμεθα.

Υποθ.: Εἰ + οριστική μέλλοντα , Αποδ.: οριστική μέλλοντα

β. Μη πραγματικό: Εἰ εἶχομεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν ἄν ἦμεν.

Υποθ.: Εἰ + οριστική Ιστορικού Χρόνου , Αποδ.: δυνητική οριστική (ἄν +οριστική Ιστορικού Χρόνου)

γ. Απλή σκέψη του λέγοντος: Εἰ ἔχοιμεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν ἄν εἶμεν/εἶημεν .

Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: δυνητική ευκτική

δ. Αόριστη επανάληψη στο παρελθόν: Εἰ ἔχοιμεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν (ἄν) ἦμεν .

Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: οριστική Παρατατικού (ἄν)

ε.Το προσδοκώμενο: Ἄν ἔξομεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν ἐσόμεθα .

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική , Αποδ.: οριστική Μέλλοντα

στ. Αόριστη επανάληψη στο παρόν-μέλλον:

Ἄν ἔξομεν τα ὄπλα , ἰσχυρότεροι φίλοι ὑμῖν ἐσμέν .

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική , Αποδ.: οριστική Ενεστώτα

3.Εἰ ἑορτὴν ἄγοι, ἀγῶνας ἐποίει.: Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: οριστική Παρατατικού, Αόριστη επανάληψη στο παρελθόν

α. Απλή σκέψη του λέγοντος: Εἰ ἑορτὴν ἄγοι, ἀγῶνας ἂν ποιοῖ/ποιοίη.

Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: δυνητική ευκτική

β. Πραγματικό: Εἰ ἑορτὴν ἄγει, ἀγῶνας ποιεῖ.

Υποθ.: Εἰ+οριστική, Αποδ.:οριστική(οποιαδήποτε ἐγκλιση)

γ. Πραγματικό με σημασία προσδοκώμενου:

Εἰ ἑορτὴν ἄξει, ἀγῶνας ποιήσει.

Υποθ.: Εἰ + οριστική μέλλοντα , Αποδ.: οριστική μέλλοντα

δ. Μη πραγματικό: Εἰ ἑορτὴν ἤγεν, ἀγῶνας ἂν ἐποίει

Υποθ.: Εἰ + οριστική Ιστορικού Χρόνου , Αποδ.: δυνητική οριστική (ἂν +οριστική Ιστορικού Χρόνου)

ε.Το προσδοκώμενο: Ἄν ἑορτὴν ἄγη, ἀγῶνας ποιήσει.

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική , Αποδ.: οριστική Μέλλοντα

στ. Αόριστη επανάληψη στο παρόν-μέλλον:

Ἄν ἑορτὴν ἄγη, ἀγῶνας ποιεῖ.

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική , Αποδ.: οριστική Ἐνεστώτα

4. Ἦν μένωμεν, σπονδαί εἰσί: Υποθ.: Ἄν + υποτακτική , Αποδ.: οριστική Ἐνεστώτα, Αόριστη επανάληψη στο παρόν-μέλλον

α. Το προσδοκώμενο:

Ἦν μένωμεν, σπονδαί ἔσονται

Τσόγγα Αθανασία, φιλόλογος

Υποθ.: Ἄν + υποτακτική , Αποδ.: οριστική Μέλλοντα

β. Πραγματικό: Εἰ μένομεν, σπονδαί εἰσί.

Υποθ.: Εἰ+οριστική, Αποδ.:οριστική(οποιαδήποτε ἔγκλιση)

γ. Πραγματικό με σημασία προσδοκώμενου:

Εἰ μενοῦμεν, σπονδαί ἔσσονται.

Υποθ.: Εἰ + οριστική μέλλοντα , Αποδ.: οριστική μέλλοντα

δ. Μη πραγματικό: Εἰ ἐμένομεν, σπονδαί ἄν ἦσαν

Υποθ.: Εἰ + οριστική Ιστορικού Χρόνου , Αποδ.: δυνητική οριστική (ἄν +οριστική Ιστορικού Χρόνου)

ε. Αόριστη επανάληψη στο παρελθόν: Εἰ μένομεν, σπονδαί ἦσαν (ἄν)

Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: οριστική Παρατατικού (ἄν)

στ. Απλή σκέψη του λέγοντος: Εἰ μένομεν, σπονδαί ἄν εἶεν/εἶησαν.

Υποθ.: Εἰ + ευκτική, Αποδ.: δυνητική ευκτική